

nuostatas yra draudžiamos tokios teisės aktų nuostatos kaip 2017 m. gruodžio 19 d. *Hotărârea Consiliului General al Municipiului București* (Bukarešto savivaldybės tarybos nutarimas, toliau — BSTN) Nr. 626, kuriuo iš dalies keičiamas ir papildomas BSTN Nr. 178/2008, kuriuo patvirtinama vietinio taksi transporto viešosios paslaugos organizavimo ir teikimo deleguotojo valdymo pagrindinė instrukcija, taisyklės ir koncesijos sutartis, I, II, III, IV ir V straipsniai?

3. Jeigu Direktyva 2000/31/EB būtų taikytina *Star Taxi App SRL* teikiamai paslaugai, ar valstybės narės nustatomi laisvo elektroninės paslaugos teikimo suvaržymai, dėl kurių ta paslauga gali būti teikiama tik privaloma tvarka gavus leidimą ar licenciją, yra teisėtos priemonės pagal Direktyvos 2000/31/EB 3 straipsnio 4 dalį, kuria leidžiama nukrypti nuo tos Direktyvos 3 straipsnio 2 dalies nuostatų?
4. Ar pagal Direktyvos 2015/1535 ⁽³⁾ 5 straipsnio nuostatas yra draudžiama iš anksto nepranešus Europos Komisijai priimti tokias teisės aktų nuostatas kaip 2017 m. gruodžio 19 d. Bukarešto savivaldybės tarybos nutarimo Nr. 626, kuriuo iš dalies keičiamas ir papildomas BSTN Nr. 178/2008, kuriuo patvirtinama vietinio taksi transporto viešosios paslaugos organizavimo ir teikimo deleguotojo valdymo pagrindinė instrukcija, taisyklės ir koncesijos sutartis, I, II, III, IV ir V straipsniai?

⁽¹⁾ 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/34/EB, nustatanti informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką (OL L 204, 1998, p. 37; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 20 t., p. 337).

⁽²⁾ 1998 m. liepos 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/48/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 98/34/EB, nustatančią informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką (OL L 217, 1998, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 21 t., p. 8).

⁽³⁾ 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 25 t., p. 399).

⁽⁴⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006, p. 36).

⁽⁵⁾ 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka (OL L 241, 2015, p. 1).

2019 m. sausio 30 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. lapkričio 21 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-587/16 HM/Europos Komisija

(Byla C-70/19 P)

(2019/C 164/17)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: Europos Komisija, atstovaujama T. S. Bohr, G. Gattinara

Kita proceso šalis: HM

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti 2018 m. lapkričio 21 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-587/16 HM/Komisija,

- grąžinti bylą Bendrajam Teismui,
- atidėti pirmojoje ir apeliacinėje instancijose patirtų bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliacinį skundą Komisija grindžia dviem pagrindais.

Pirmajame apeliacinio skundo pagrinde, kurį sudaro trys dalys, Komisija nurodo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai atskyrė atrankos komisijos ir Europos personalo atrankos tarnybos kompetenciją.

Pirmoje šio pagrindo dalyje Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas padarė klaidą teisiškai kvalifikuodamas ginčijamą aktą, t. y. 2015 m. rugpjūčio 17 d. EPSO sprendimą neperduoti atrankos komisijai ieškovo prašymo dėl patikrinimo remiantis tuo, kad jis pateiktas pavėluotai. Tai buvo atlikta vadovaujantis EPSO suteikta išimtinė kompetencija pagal Viešiesiems konkursams taikytinų bendrųjų taisyklių 3.1.3 punktą, kiek tai susiję su susirašinėjimu su kandidatais.

Antroje šio pagrindo dalyje Komisija nurodo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą aiškindamas bendrąsias taisykles. Komisija mano, kad šių bendrųjų taisyklių 3.4.3 punktą reikia sieti ne tik su 3.1.3 punktu, bet ir su 3.4.3 punkto, kuriuo EPSO suteikiama kompetencija atlikti vidaus patikrinimo procedūrą, esme ir paskirtimi.

Trečioje šio pagrindo dalyje Komisija nurodo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą aiškindamas Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedo 7 straipsnį. Jos nuomone, ginčijamas pranešimas yra administracinio pobūdžio priemonė, skirta užtikrinti vienodų taisyklių taikymą vykdant atrankos procedūras pagal minėto 7 straipsnio 1 dalį. Komisija mano, kad tai atitinka ir EPSO kaip atrankos komisijos pagalbininkės vaidmenį, kaip nurodyta Bendrojo Teismo sprendime T-361/10 P, *Komisija/Pachitis* ⁽¹⁾.

Antrajame apeliacinio skundo pagrinde Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai aiškino pagrindą dėl akto priėmusio subjekto kompetencijos nebuvimo. Komisija mano, kad konkrečiu atveju Bendrasis Teismas nenagrinėjo, ar, pašalinus kompetencijos nebuvimo grindžiamą trūkumą, būtų priimtas aktas, kurio turinys būtų tapatus. Komisijos manymu, neatlikęs tokios analizės Bendrasis Teismas negalėjo panaikinti ginčijamo akto.

(¹) ECLI:EU:T:2011:742

2019 m. sausio 31 d. Tribunalul Specializat Mureș (Rumunija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje MF/BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

(Byla C-75/19)

(2019/C 164/18)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunalul Specializat Mureș

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: MF